

[Ninn Hansen.]

at man skal kunne gennemføre den proportionalbeskatning, som jeg går ud fra det radikale venstre allerede nu har lavet valgtriksager om at man vil gennemføre?

(Kort bemærkning).

A. C. Normann: Jeg bliver nødt til at korigere det ærede medlem hr. Ninn-Hansens udtalelse.

Jeg var formand for det lærlingeudvalg, der behandlede denne lov gennem 38 møder. Det er rigtigt, at alle partier til sidst efter mange kampe gennem disse 38 møder endes om det resultat, som også det ærede medlem her nævnte. Socialdemokraterne fandt sig altså også med det, ellers var det nemlig ikke blevet til noget med, at funktionærerne fik den repræsentation i lærlingerådet. Men forud for det resultat, som vel nok kan siges at være kommet til verden ved tangforløsning, havde vi haft en hård kamp med de konservative — og det tror jeg det ærede medlem vil kunne få bekræftet af daværende medlemmer af udvalget — i det mindste om, at de medlemmer, som kom i lærlingerådet, kunne få nogen indflydelse. Så når jeg siger: under konservativ modstand eller lige gyldighed, er det helt korrekt.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg takker den højtærede statsminister for svaret, men det var jo egentlig ikke noget svar på mit spørgsmål.

Jeg spurgte den højtærede statsminister, om han mente, at der var opstået et misforhold mellem indkomststigningen i samfundet og produktionsstigningen. Vi har i denne debat hørt meget om produktionsstigningen i de gode tider, men hvis der er opstået et sådant misforhold, så er der også skabt en inflation under den nuværende regering, og det har man bestridt. Altså kan der ikke være skabt noget misforhold mellem indkomststigningen og produktionsstigningen, og derfor er der ingen grund til at berøve arbejdere, tjenestemænd, funktionærer og andre grupper den indkomststigning — svarende til produktionsstigningen — som de har præsteret arbejde for, og som landet er blevet rigere af.

Statsministeren sagde derefter, at ned-

sættelsestendensen var forkert i vore forslag i foråret, og han mente, den måske også ville blive det til næste forår. Men den højtærede statsminister glemmer, at tendensen i vore forslag var ikke mere forkert i foråret, end at den højtærede statsminister som finansminister fremsatte forslag til en lettelse af beskatningen med 250 mill. kr. uden nogen offentlig besparelse og uden nogen opsparingsfremmende foranstaltninger. Det er forskellen mellem regeringens politik, som den så ud i foråret med en fuldstændig almindelig skattelettelse, og vor. Det, vi arbejder for, er en skattereform, der opsuger det offentlige overskud og gør det til privat opsparing, skaber en omkostningsnedgang og samtidig fremmer arbejdslysten.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: De bemærkninger, det ærede medlem hr. A. C. Normann fremsatte om udvalgsarbejdet, er fuldstændig fri fantasi. Det ærede medlem ved jo, at der er andre her i det høje ting, der deltog i det arbejde. Kan det ærede medlem få én eneste til at bekræfte den udtalelse, det ærede medlem fremkom med? (*N. Chr. Christensen:* Nej, den var forkert!). Ja, det ærede medlem hr. A. C. Normanns udtalelse var fuldstændig i strid med sandheden. Det ærede medlem ved fra den dokumentation, jeg har givet af det ærede medlems egne udtalelser, at det ærede medlem dengang takkede det konservative folkeparti og venstre. Over for denne dokumentation begyndte det ærede medlem at omtale, hvad der skete i udvalget og på en urigtig måde.

Finansministeren (Philip): Det er ikke det radikale venstres hensigt at indføre nogen direkte forbrugsskat og først derefter se, hvordan det kommer til at gå. Det er det radikale venstres hensigt at lade den indgå i en samlet reform med det henblik, at de samlede skatter bliver lavere. (*Afbrydelse:* Hvornår?). På det tidspunkt, hvor det kan anses for økonomisk forsvarligt.

Statsministeren (Kampmann): Det, jeg bebrejder det ærede medlem hr. Poul Møller og oppositionen, er, at man i oktober